

V poslední čtvrtině 19. století žili v jihočeských Vodňanech tři tehdy významní spisovatelé. Ve starobylém lékárnickém domě vedle kostela bydlel František Herites, lékárník, purkmistr a autor maloměstských povídek. Opodál, v jiném domě na náměstí, měl notářskou kancelář Heritesův vrstevník a přítel Otakar Mokřý, básník a překladatel polské poezie, dodnes nazývaný "básníkem Jihočeských melodií". Do třetice v domě U Čápů žil několik let spisovatel z této trojice nejslavnější, Julius Zeyer. Příznivé okolnosti dovolily těmto třem různorodým (a přesto si v mnohém podobným) osobnostem potkat se a důvěrněji se poznat. Během krátké doby se vytvořilo v malém venkovském městě uskupení, které vešlo do místních dějin pod názvem "vodňanský literární trojlístek". Tehdy to byli autoři místním obyvatelstvem poměrně oblíbení a čtení, dnes je jejich dílo polozapomenuté. V dějinách literatury je z těchto tří autorů nejznámější dílo Julia Zeyera. Otakar Mokřý a František Herites jsou pouhá jména jihočeských rodáků, která mají pro dnešní dobu význam již jen historický.

Dílo Františka Heritese je velmi různorodé a značného rozsahu: souborné vydání veškerých jeho textů by zahrnovalo nejméně dvacet svazků. Literární věda jim doposud nevěnovala náležitou pozornost, většina z dostupných informací vychází především z biografických postřehů. Náplní této diplomové práce bude rozbor kratších prozaických textů Františka Heritese, spisovatele řazeného mezi přední autory tzv. žánrového realismu. Žánrové obrázky byly na sklonku 19. století mezi čtenáři velmi populární, vycházely pravidelně v novinách a časopisech, jejichž redaktori vyžadovali od osvědčených autorů nepřetržitý přísun nového materiálu. Žánrový realista, stejně tak jako reportér nebo novinář, vyprodukoval značný počet textů - obrázků, črt, arabesek, povídek, humoresek atd. Vesměš šlo o kratší útvary na pomezí beletrie a žurnalistiky, které se tematicky opakovaly.